

5. august 1977

Statsminister Odvar Nordli

Innlegg til MOM-siden, Arbeiderbladet

I et innlegg tirsdag 2. august spør Sofie Mathiasen meg hvorfor jeg har uttalt at "sonderingspartienes" innstilling til Regjeringens langtidsprogram "er god sosialdemokratisk politikk."

Bakgrunnen for min uttalelse er de 50 punktene som den borgerlige innstillingen ender opp med, punkter som angivelig er ment å fortelle velgerne hvilken politikk disse partiene skal føre til forskjell fra "Arbeiderpartiets sosialistiske" politikk.

Av disse 50 punktene fant jeg 4 som står for et politisk syn som bryter med Regjeringens. De punktene jeg refererte til er forslag om å endre loven om svangerskapsavbrudd, forslag om å reversere demokratiseringen av bankvesenet, forslag om å revidere erstatningsloven. Det er også et punkt om å revidere boliglovgivningen som kan tyde på reell uenighet. I tillegg til disse punktene har innstillingen enkelte punkter som er så uklare i sin knapphet at det ikke er mulig å si om sonderingspartiene er enig eller uenig med Regjeringen.

De resterende punkter,

betegnet jeg som god sosialdemokratisk politikk. Uttalelsen var ikke ment som noen anklage overfor de borgerlige partiene, men kun ment som en konstatering av at det er arbeiderbevegelsens politikk, slik den er utformet i Arbeiderpartiets, Landsorganisasjonens og Regjeringens felles programmalsettinger, som er det faktiske tyngdepunkt i norsk politikk.

Jeg vil imidlertid legge til at fellesinnstillingen fra sonderingspartiene i sin ufullkommenhet og uklarhet ikke er egnet til å avklare hvilken politikk disse partiene ønsker å føre, og derfor heller ikke avklarer hvilke politiske alternativer velgerne stilles overfor den 12. september. Hovedsvakheten ved innstillingen er jo nemlig at en rekke sentrale politiske spørsmål står

ubesvart. Innstillingen gir ikke svar på hvilken energi-politikk partiene står for, den avklarer ikke uenigheten mellom partiene om oljepolitikken, Regjeringens økonomiske politikk finner ikke noe konkret alternativ i innstillingen. Nødvendigheten av en enstemmig innstilling har tvunget de tre partier til bevisst å holde sentrale spørsmål i norsk politikk utenfor innstillingen, spørsmål som jeg tidligere har påpekt at velgerne bør få svar på.